

Задъгръбътъ на русенската турска войска, бѣ поставенъ „русчушкия“ отрядъ на Н. И. В. цесаревича и турците бѣхъ почти ограничени.

Александъръ Александровичъ.

На 9-и Юлий главнокомандуващият писалъ на цесаревича да нападне града Русе и, като били направени всичките распореждания за това, на 12-и повторно му писалъ да спрѣ нападението до гдѣто се превземе Плевенъ.

Ахмедъ паша рѣшилъ да съсине града съвершенно като му даде огъня отъ четирти срани, обаче, нѣколцина отъ гражданитѣ между които били: Х. Мехмедъ-Али, Иванъ Ведеръ сполучили да

го отклонятъ отъ това намѣрение.

На 27-и Ян. войската и турското население напуснали града и заминали за Шуменъ, а на 8-и Февруар. ген. Тотлебенъ влезналъ въ него, посрещнатъ съ голѣмо тѣржество.

Отъ тукашнитѣ граждани били испратени на 6-и Авг. на заточение въ Кастамония:

† Ганчо Карамаждраковъ, † Георги Н. Кулевъ, Димитъръ Г. Станчевъ, Михалъ Х. Костовъ, Никола Ганевъ, Никола П. Секилариевъ, П. Винаровъ.

Селата изъ околята изобщо били ограбени. На 27-и Юл. черкези и башибозуци нападнали на с. Червена-Вода, населението избѣгнало, а отъ останалите нѣколцина селяни 4 д. убити, 5 ранени, двѣ кѫщи и църквата разорени, а покъщнината и добитъкъ исцѣло ограбени.

Завземанието на Балчикъ. Тукъ имало двѣ укрѣпления, нѣколко табора конница, пѣхота и артилерия. Турските звѣрства заставили християнското население да избѣгне още презъ м. Юлий въ Варна.

Вѣ едно сражение при с. Ириджи, русите избили много турски воиници, взели 145 коне и 376 говеда. Напослѣдно врѣме въ града останали само 120 д. конница и 200 д. пѣхота подъ началството на бинбашията Ферада, който, щомъ се извѣстилъ, че русите сѫ влезали въ Добричъ, затржбила